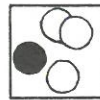
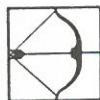

KONDI POSTEN

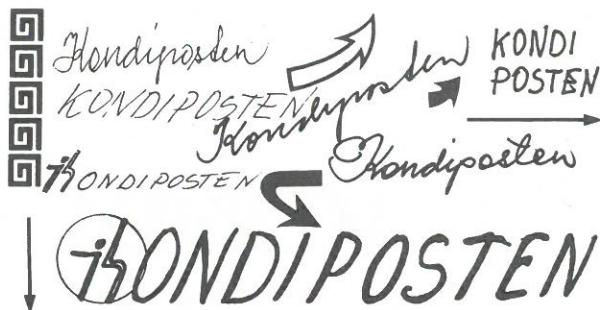

Nr. **4** Apr./maj/juni

1977

1. årgang

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

GLÆDELIGT.

Ja, glædeligt er det at konstatere, at de gode ønsker vor formand gav Kondiposten i barselgave er gået i opfyldelse i det-

te nummer. Formanden skrev, at for at kunne lave et godt klubblad kræves et publikum. Ikke blot et tavst, læsende publikum, men et levende og skrivende publikum, der debatterer, kommer med forslag og afviser udelige ideer.

Kondiposten må nemlig denne gang udvide sit sideantal, fordi der er kommet så mange breve og så meget stof fra læserne, at det umuligt kan knibes sammen på de sædvanlige 16 sider.

Glædeligt er det også at konstatere, at der igennem alt, hvad der er blevet skrevet til Kondiposten, også i de gode motiveringer for beløb givet til Bladfonden, går som en rød tråd, at alle er glade for at komme i Vadumhallen. Glade for at VI har en idrætsforening, hvor VI også KAN NOGET....

G O D P Å S K E.

FORSIDEN:

Guldmedaljevinderne
i BOCCIA for hold:

Emil, Gunhild og Alf,
I.H. Aalborg.

(foto: Anny.)

Næste nummer af
KONDIPOSTEN
udkommer omkring
1/7-1977.
SIDSTE FRIST
for indlevering
af stof:
7/6-1977.

Kondiposten's
redaktion

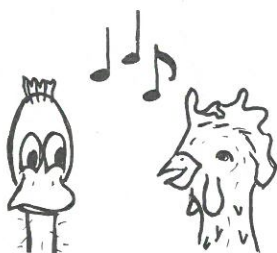
Invitation

KÆRE MEDLEMMER!

VELKOMMEN til en rigtig hyggeaften. Bestyrelsen har ønsket at samle vore medlemmer med familie, såvel voksne som børn, da vi har fået tilgang af mange nye medlemmer. Vi håber at se rigtig mange, så vi kan lære hinanden at kende, og hvor vi kan sludre over en kop kaffe.....

PROGRAMMET for aftenen

den 15. april 1977 kl. 19.30 præcis
i LEJBJERG CENTRET, Sonjavej 2, Aalborg.

STORT ANDESPIL for voksne, om
10 ÆNDER, 10 x 2 KYLLINGER,
10 x 2 flasker VIN,
1 OVERRASKELSE.

Pris kr. 3.50 pr. plade. Kr. 10.- for 3 plader.
Der er sidemandsgvinster fra NOBA - og amerikansk LOTTERI á kr. 0.50.

STORT GAVESPIK for børnene i det til-
stødende lokale med fine gevinster.
Kr. 1.- pr. plade.

Efter spillet er der fælles kaffebord for voksne á kr. 5.-.
Sodavand og kage til børnene kr. 1.-.

På gensyn

FESTUDVALGET.

Med hensyn til kørsel og børnenes gavespil:

Tilmelding på telefon 13 21 57 senest 12. april 1977.
Harry Henriksen.

Kom op til Vadum og se, om der ikke er en eller anden sportsgren, I kunne tænke Jer at være med i!" "Du, der går i klubben, hvis Du kender nogle handicappede, så fortæl dem, hvor sjovt og rart vi har det, og inviter dem med, så kunne det jo være, de også blev fanget."

Dorthe. 15 år.

XX

Charlotte Sloth Andersen skriver:

En rask's opfattelse af de handicappedes miljø.

Her er en af de reaktioner, Frits Kjelds efterlyser i sidste nummer af Kondiposten. Efter at jeg har læst artiklen om "det åbne hus" i Kondiposten, vil jeg gerne give mine egne erfaringer videre.

Jeg har aldrig haft det, at være handicappet, inde på livet før, men for et par år siden fik jeg en handicappet svigermor. Min mening er, at hvis raske mennesker ikke får lov at se, hvorledes de handicappedes tilværelse former sig, så er det først, at de bliver sat i rammer som udstillingsgenstande. Man kan tage eksemplet med den handicappede, der går på gaden, og alle folk kigger meget efter vedkommende, og bliver ved med at vende og dreje sig, til den handicappede er helt ude af syne. Jeg var selv lige sådan en gang, men det har helt og holdent ændret sig. I dag har jeg fuldstændig levet mig ind i, hvordan det er at være handicappet.

Jeg har været med til flere handicapfester, og jeg var faktisk skeptisk de første gange, men jeg har aldrig oplevet noget lignende. Sådan et humør og en livsglæde, som man finder blandt handicappede, finder man sjældent hos en samling raske mennesker, der som regel skal overgå hinanden i skønhed og charme. Jeg er kommet til den konklusion, at jeg foretrækker handicapfester frem for almindelige party'er.

Til slut vil jeg sige, at der burde afholdes flere "åbent-hus" arrangementer, da de handicappedes tilværelse absolut ikke er noget, der skal holdes skjult for raske menneskers hverdag. De handicappede er jo ikke selv skyld i deres sygdom, og man kan aldrig vide, hvornår det måske kommer til én selv.

Charlotte Sloth Andersen.

Indlæg fra Bent Stenstrop.

Efter at have læst Kondiposten og den debat, som har udviklet sig omkring "Åbent-Hus", har jeg fået lyst til at komme med følgende kommentarer.

For det første kan jeg ikke se nogen grund til at slå det så stort op, da det er blevet sat op på en generalforsamling, hvor alle er orienteret og da der ydermere er givet tidspunkter, hvor de, som ikke ønsker at stille sig til skue, kan deltage, synes jeg ikke, der kan være mere at sige om den ting.

At have et handicap er noget man må acceptere og lære at leve med, også uden for kredsen af handicappede, for at kunne færdes på en naturlig måde i den øvrige del af befolkningen.

Hvad mig selv angår, kan jeg oplyse, at det var "Åbent-Hus" i Vadumhallen, der gjorde, at jeg fik kontakt med handicapidræt. Efter først at have været ude på Lejbjerg Centret for at se hvad det var for noget og opdage, at det ikke lige var det, jeg søgte, så jeg i avisen dagen efter om "Åbent-Hus" i Vadumhallen, hvor jeg nu er tilmeldt som aktiv, og min kone som passiv medlem. Jeg begyndte at dyrke svømning om mandagen, og volleyball om torsdagen. Begge dele med stor fornøjelse blandt glade og tilfredse mennesker og takket være "Åbent-Hus".

Bent Stenstrop.

[illegible]

Alle medlemmer, der er berettiget til kørsel
H U S K at melde afbud på telefon 13 21 57
senest mandag formiddag, så vi
undgår at køre forgæves efter dig.....

Brev fra Birthe Terp.

Tak for dit indlæg, Frits.

Til Frits Kjelds's indlæg i Kondiposten om Alma Bjarkam's udtalelser i anledning af Åbent-Hus dagen i Vadum, vil jeg gerne sige, at jeg er helt enig med ham. Da jeg er mor til et handicappet barn, chokerede det mig meget at høre, at man kunne drømme om at udelukke vi forældre fra at overvære vore børns svømmetræning.

Jeg synes, det er både tåbeligt og ondt mod vi forældre, at vi skal stå på scenen med vore handicappede børn, medens de voksne handicappede gemmer sig ude i kulisserne. Der er ingen mening i, at det er os forældre, der alene skal føre kampen om integration af de handicappede børn. Hvis ikke de voksne handicappede hjælper til, kommer vi ingen vegne.

Alma Bjarkam's synspunkter er helt forældede og må høre fortiden til. Og hun må lære at acceptere, at der er en familie omkring det handicappede barn, forældre, søskende, o.s.v.

E N M O R.

Birthe Terp.

ZX

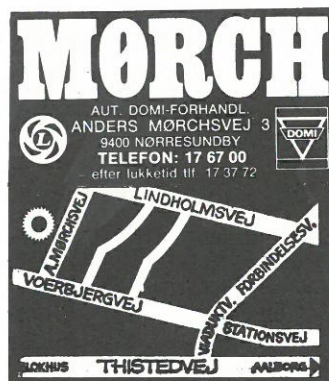
Oda og Knud Rasmussen skriver.

I henhold til indlægget i Kondiposten febr/marts af Frits Kjelds er vi en mor og far, der gerne vil støtte Frits.

Vi kan ikke forstå, at vi om mandagen i Vadumhallen skal være henvist til forhallen eller cafeteriet, mens vores datter svømmer. Ligeså på Sofiendalskolen om torsdagen, hvor der kun er gaden som ventesal. Vi forstår ikke, at det skulle være til nogets forargelse, at vi sidder på bænken og ser på, hvad vores datter kan præstere. Hvad om vi selv gik med i vandet?

Oda og Knud Rasmussen.

ZX

LAILA GØTTLER fortæller:

Laila, der er 25 år og studerer ved Den Sociale Højskole i Aalborg, lærte af sin far, svømmelærer Sonne Gøttler, at svømme som 7 årig. Det foregik på den gamle badeanstalt ved Søvangen i Nørresundby, før den blev lukket af sundhedsmyndighederne. Derefter havde hun en pause, til hun var 12 år, og der blev svømmebad på Skansevejens Skole.

"Jeg var 1½ år, da jeg blev ramt af Polio i begge ben. Det medførte, at jeg blev bevægelseshæmmet, mest i venstre ben. Lidt efter lidt opstod der en længdeforskel på benene på 14 cm, hvilket blev et altfor stort handicap - også psykisk - for mig, og som 9-10 årig fik jeg det "nødvendige" amputeret af venstre ben.

Jeg svømmede blandt raske i skolen, det var den eneste fysiske aktivitet, som jeg rigtig følte mig accepteret i. Derfor blev svømningen også min sportsgren. Jeg har opnået gode resultater, som jeg naturligvis er stolt over, uden at jeg af den grund ønsker at blive opfattet som et præmiedyr, da konkurrence for mig er leg, en sund prøven kræfter med andre. Det er ikke præstationer, det kommer an på, men det fællesskab man opnår, når man samles fra mange byer rundt om i landet - og i Norden.

Jeg har været medlem af I.H.i næsten 5 år. Jeg husker endnu, da jeg begyndte, og klubben var ret nystartet. Alle, der kom her, skjulte deres handicap, så godt de kunne for de andre i omklædningsrummet. Sådan er det heldigvis ikke mere. I dag betragter alle, der kommer, det som ganske naturligt, at man viser sig for de andre, som man nu en gang er, og efterlader proteser og lign., mens man går i vandet. Derfor er jeg også ked af, at vi nu skal opleve den diskussion, som startede ved generalforsamlingen i 1976. Der skal også være plads til dem, der ikke vil lade sig se, da det er meget vigtigt, at klubben kan medvirke i den udviklingsproces, der giver mod til dem, som ikke tør. Jeg synes, det er vigtigt, at de, der magter det, viser deres handicap, fordi man herved sparer andre for de lidelser, man selv har gennemgået ved hele tiden at skulle gemme sit handicap for andre. Og viden om noget, mener jeg, kan resultere i større åbenhed. Mange af os går og tror, at vi hver især har spe-

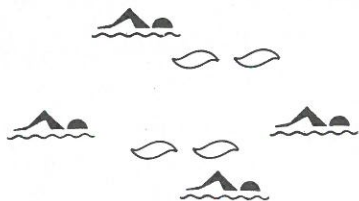
cielle problemer på grund af vort handicap. Ved samtale om disse problemer med andre handicappede i klubben opdager man, at det faktisk er fælles problemer, som vi i realiteten kan hjælpe hinanden med. Derfor har vi også et stort behov for at snakke sammen. - Det skal ikke altsammen ende i konkurrencer.

Lad os være sammen - også i vandet. Det er skønt sådan rigtig at boltre sig, kaste rundt med hinanden.....lege!

Det skuffede mig meget, at man ved udtagelserne til OL og Stoke-Mandeville legene lagde mere vægt på nogle specielle grupper af handicappede og ikke modtog alle. Det er forkert, at man lægger mere vægt på handicappet end på det sportslige. Jeg har været ude for, at jeg ikke måtte bruge de lemmer, som jeg kunne, men måtte handicappes med et ben yderligere for at passe ind i en bestemt gruppe. Derfor mener jeg, at man skal meldes til efter én eller flere opnåede træningstider, og man skal have lov til at bruge de lemmer, man nu en gang kan bruge. Misbrug må kunne straffes med diskvalifikation. Jeg er bange for, at altfor mange holder sig tilbage fra konkurrencesvømning på grund af de uretfærdige inddelinger.

Til slut vil jeg gerne gøre mig til talsmand for, at flere raske får adgang til klubben, da jeg mener, det er en god måde, hvorpå vi handicappede kan vænnes til samfundet, og at de ikke-handicappede vænnes til at opfatte os som mennesker med holdninger og følelser. Det tror jeg, vi kan opnå ved at gøre nogle ting sammen. Her er en vej, - blot at være sammen om noget, hvor vi har fælles interesser."

Laila Gøttler.

VOLLEYBALL - Vejen til sølvmedaljen.

Siden sidste blad har vore 2 hold spillet 2 omgange i turneringen. 5. og 6. febr. foregik det i København. 1.holdet måtte igen afgive point til Lavia, Kbh., og de måtte spille 3 sæt mod Aarhus for at vinde. Vort 2.hold havde ikke heldet med sig, idet de fik nederlag i alle 3 kampe. De havde håbet på, at de igen kunne have slået Aarhus, men da aarhusianerne var betydelig stærkere end i Svendborg, lykkedes det ikke for dem.

Lokalet, vi spillede i, var en skolegymnastiksal med bl.a. fælles omklædningsrum. For os volley-spillere var salen nogenlunde, hvorimod det kneb noget mere for bordtennisfolkene. Vi var på denne tur sammen med Randers og Aarhus om bussen, hvilket gav os et par timer mere i kørsel, men så til gengæld noget mere samvær. På hjemturen kørte bussen tør for vand. Det hentede Hasse i en nærliggende grøft. Resultatet var et par våde sokker, da han gik gennem den tynde is. Grethe var den dag så forfløjen, at hun ikke kom til København, fordi flyet måtte gå ned i Billund. Hun glemmer sent den tur. Den vil bl.a. blive husket som tågernes dag med Otto Leisner i Billund.

Sidste omgang i volley var henlagt til Aarhus 5.og 6. marts. Begge hold stillede fuldtalligt op, og derforuden havde vi 3 reserver med. Desuden havde flere taget familien med som tilskuere, så de nu fik at se, hvad det er, vi sidder og laver.

2.hold kunne med et par sejre have tilkæmpet sig 3. pladsen. Men uheld og manglende koncentration i sidste del af hvert sæt gjorde, at de tabte alle deres kampe. I sidste sæt mod København fik de et såkaldt "æg" (0-15).

1.hold havde sikret sig sølvmedalje inden denne kampdag. Det blev alligevel et par gode og lange kampe mod København og Aarhus. Det skulle efterhånden snart være muligt for os at vinde en kamp over København. (2.sæt endte 15-12). Det var altså tæt på. Om kampene i Aarhus skal siges, at vi blev "fanget i nettet" mange gange, hvilket skyldtes en virkelig god dommer.

Der blev nogen forvirring til slut, fordi nogen havde ventet en præmieuddeling efter sidste kamp. Senere blev det så til, at vi skulle vente til bocchia var spillet færdig. Men alle blev snydt. For præmierne blev først uddelt ved festen om aftenen, og der var vi kun fire med fra Aalborg. Sølvmedaljen fik vi kun i EET eksemplar. Det er meget småt, og vi

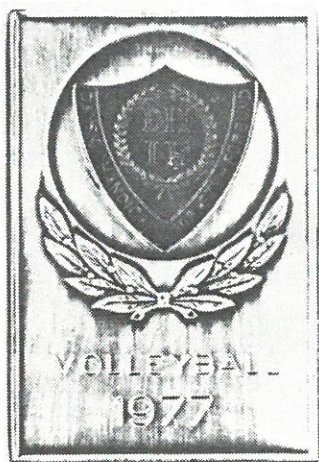

har også klaget til Forbundet over dette. Jeg håber, alle har haft lejlighed til at se medaljen!

På billedet ses fra venstre: Karsten, Poul, Inger, Egon Frits, Dorthe, John og reserven Bent.

Til slut vil jeg gerne sige tak til hver eneste spiller. Tak fordi I er mødt så talstærkt op til træningsaftenerne og lørdag- formiddagene på Sønderbro-skolen. Jeg håber også, vi næste år kan stille med 2 hold, på trods af at der nu er røster fremme om, at vi har for mange raske spillere på vort hold. Jeg vil sige det så- dan, at hvis I ikke var med, fik de andre hold i turnerin- gen disse kampe min- dre.

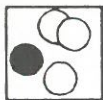
Sølvmedaljen.

FRITS.

Frits modtager sølv`et.

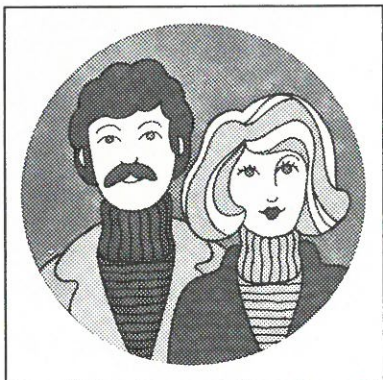
Det blev både guld og bronze
i Boccia.

Gunhild og Emil Damsgaard samt Alf Kristiansen sørgede for et mesterskab til Aalborg. Til lykke med det. På 2. pladsen kom Randers og på 3. pladsen vort 2. hold: Chr. Pedersen, Sv. Aage Brun og Peter Jensen. Efter en række meget spændende kampe med strålende spil var medaljerne hjemme. Selv de mest nervepirrende minutter tog spillerne med en knusende ro.

Fra
ven-
stre
ses:
Peter
Chr.
Sv. Aa.
Gun-
hild
Emil
Alf.

Næste etape foregår i Aabenraa den 2. og 3. april, hvor det gælder individuelle mesterskaber. Desuden er der individuelle mesterskaber i svømning og bordtennis. P.g.a. af vejret måtte et svømmestævne i Aarhus aflyses. Det blev henlagt til Horsens, men da det kun var 14 dage før Aabenraa-stævnet, undlod man at sende svømmere dertil.

Brug et pengeinstitut - der tør sige ja til dig

Sparekassen kender dine økonomiske problemer og behov - og er specialist i at løse dem. Kom ind og få en økonomisk håndsækning. Vi bor lige i nærheden.

sparekassen
nordjylland

TORONTO - OLYMPIADE - MENNESKER I TUSINDVIS

Synsindtryk af GITTE NIELSEN.

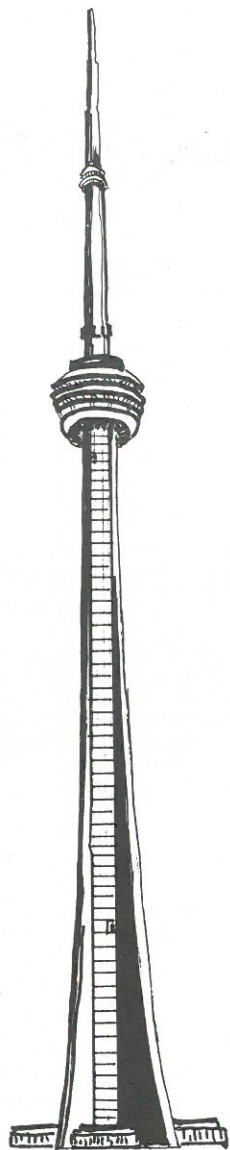
For egen regning tog jeg sammen med min mor til Toronto for at overvære OL for handicappede. Turen for turister blev arrangeret af en svensker, der via korrespondance skaffede

sig oplysninger om handicappede og eventuelle ledsagere. Hotelbestilling måtte også foretages i god tid, så det arrangerende selskab BOS Travel-Service sendte os brochurer med hoteller og sightseeings i Canada og stod for organiseringen af de 14 dages ophold for turister fra hele verden.

De fornødne økonomiske problemer blev klareret, og 31/7 kunne vi sige farvel til Danmark og sammen med andre 30 handicappede turister fra Norge og Sverige, var vi nu på vej. Vi havde en mellemlanding i Preswick i Skotland. Flyvning er ikke just mit store nummer. Jeg sad anspændt med fantasier om motorsvigt, flykapring, og ild i vingerne, men efter 7 timer landede vi helskindet i Toronto. Det havde trods alt været en pragtfuld tur med prima opvartning.

"Nu er vi i Toronto - Håber De har haft en behagelig rejse med Air-Canada - Vi ønsker Dem fortsat god tur": -- Her stod vi 30 samlet i lufthavnen. Arrangørerne så vi ikke skyggen af, og BOS-folkene var heller ikke ankommet, så vi følte os lidt hjælpeløse i et mylder af mennesker.

Toronto - En by på $2\frac{1}{2}$ mill. indbyggere, alting virkede overvældende på én - det var helt andre målestoksforhold - store afstande, store vejanlæg, høje huse, mange og store dollargrin, mange forskellige folkeslag. Forskellige kvarterer i byen kunne let skelnes fra hinanden p.g.a. de specielle kendetegn for de folkeslag, der boede der.

Vejret var varmere end hjemme, ca 35° - en fugtig varm luft, der blandet med bilernes udstødningsgas, var uudholdelig at færdes i. Luftforureningen var mange gange værre end hjemme. Forstæderne til Toronto var ret idylliske. Flotte huse med græsplæner og enkelte buske. Ikke store kunsthaver med et væld af blomster, men smukke og frodige var de. Vi - min mor og jeg, havde et par dage fri før åbningsceremonien af OL, hvor vi på egen hånd kunne studere omgivelserne. Typisk for mange af forstæderne var placeringen af husene. De var bygget i en rundkreds omkring en slags park, d.v.s. et mægtigt stort areal græsplæne med enkelte træer og blomsterbede. I midten af plænen var opført et sportsanlæg, hvor alle kunne komme og spille f.eks. tennis, fodbold og lign.

Det næste vi bemærkede, var sproget eller rettere sprogene. Hovedsprog var engelsk og fransk. Derfor var også alle varedeklARATIONER, meddelelser og lovforslag trykt på disse sprog.

TORONTO

by night

TORONTO VED NAT - et lyshav i alle regnbuens farver - her kunne man med rette tale om resourcespild, men imponerende virkede det. Byens mest bemærkelsesværdige seværdighed var CW-Tower, der med sine 553,33 m er verdens højeste tårn.

3.august ÅBNINGSCEREMONI - tusinder af mennesker overværede dette festlige show med opvisning af elitegymnaster, indianere med stammedanse, sækkepibeorkestre samt rytterregimenter. Dernæst indmarch af OL-deltagerne til opstilling i landenes alfabetiske orden. Det var sandt at sige et flot farveorgie. Ceremonien sluttede med åbningstalen, tænding af den olympiske ild samt et storslået fyrværkeri. Det var en oplevelse uden lige. Siden fulgte en uge med spændende kampe på stadion - og man var virkelig imponeret over de mange gode resultater, og en absolut spænding var der ved finalerne. Folk engagerede sig i den grad, at det hele var et virvar af tilråb og klapsalver. Man må heller ikke glemme samværet med mennesker. Man fik da nok en lille indsigt i andres levevilkår.

DET VAR BLOT EN SKAM, at canadierne havde taget skeen for fuld. De magtede ikke opgaven. Der var knas med indkvarteringen, busforbindelser - lang ventetid. Nogle af deltagerne nåede slet ikke frem til deres konkurrencer. Organisationen af legene var heller ikke perfekt, men trods problemer har det været en stor oplevelse for den enkelte deltager. Turen for mig var i hvert fald vellykket. Jeg kan fortælle i timevis om Niagara Falls, om Ottawa, hovedstaden, som jeg også fik lejlighed til at se, samt mange andre seværdigheder.

Jeg vil lige nævne de mennesker, som også gjorde deres til, at vores - turisternes - oplevelser blev så uforglemmelige, nemlig "The Volunteers" som gratis havde stillet sig til rådighed, og som var parate til at vise os rundt, og desuden køre os til og fra stadion, når vi ønskede det.

Min beskrivelse er naturligvis positiv og idealiseret. Det var jo en ferieoplevelse. For selvfølgelig er der baggårde i Canada - men det umiddelbare indtryk var særdeles godt.

Det var nu alligevel dejligt at skulle hjem igen. Og da vi fra flyets vinduer i en solbeskinnet og skyfri himmel kunne se hele Fyn - udpege de forskellige byer og broer, blev vi enige om, at slutningen på turen absolut også var god.

UDE ER GODT - HJEMME ER BEDST.....

Gitte.

Fra Lillestrøm i Norge er der indløbet en invitation til Volleyball-holdet om at deltage i et internationalt stævne den 22/23/-24. april, men da det er bekosteligt at rejse derop, ved vi ikke, om vi får lov at tage afsted.

Inger Gyriholm

I anledning af at vor klub kan fejre 5 års jubilæum den 6. juni i år, har borgmester Marius Andersen inviteret klubber fra Aalborgs venskabsbyer, Frederikstad i Norge og Karlskoga i Sverige til jubilæumsstævne i Aalborg. Formand Harry Henriksen beder derfor alle medlemmer reservere dagene 3.- 5. juni for konkurrencer, og lørdag den 4. juni for fest.

HARRY HENRIKSEN

Anden præmie

K
A
R
S
T
E
N

J
A
N

- på gensmag

DYSTRE TANKER VED VINTERTIDE.

Mit sind er fyldt med dystre tanker
derfor i angst mit hjerte banker.
Men altid kun på ét jeg tænker
hvem af Jer kan fri mig for lænker.

I livet jeg kun det tomme ser
trods det der så mange fromme er.
De ville så gerne give fred
men ingen er fyldt med kærlighed.

Nej, folk har nok i sig selv i dag
de skal jo følge med tidens jag.
Og dem der er i virkelig nød
de kan kun se frem til deres død.

Men prøv en dag når Du ude går
at se på dem som på hjørnet står.
De spejder efter din kærlighed
hvis Du vil kan Du give dem fred.

BN.

Bruger De ORTOPÆDISK FODTØJ

FACIT
KONTOR-CENTER ApS
TELEFON (08) 12 48 44
HATTEMAGERVEJ 8 . 9000 AALBORG

Facit
transportable!

Til priser
fra kun
kr. 555,-
excl. moms

FACIT

AALBORGS ORTOPÆDISKE HAANDSKOMAGERI

v/ Knud Erik Nielsen
Danmarksgade 10 . 9000 Aalborg
Telefon (08) 13 78 21

fra

GENERALFORSAMLINGEN

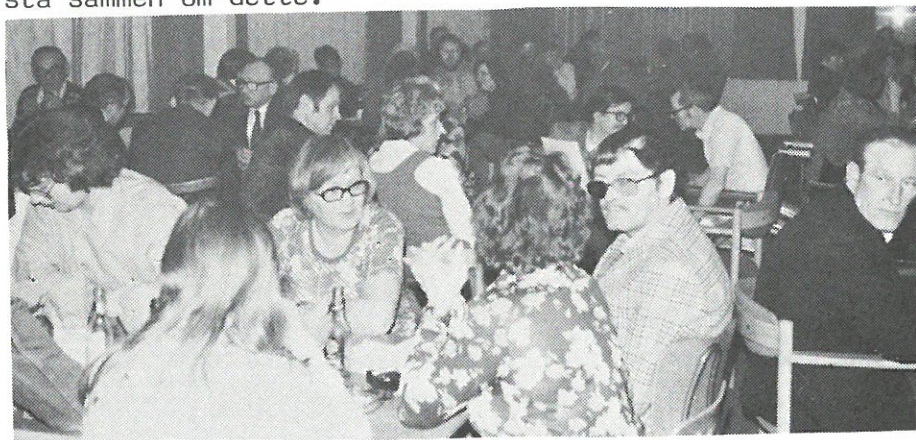
15.marts 1977

Formanden aflagde bestyrelsens beretning, der var meget positiv, og han sagde bl.a., at der kunne konstateres fremgang på alle områder. Alle aktiviteter kører som aldrig før og med gode resultater. Frits Kjelds, Grethe Henriksen, Egon Christensen og Karin Højbjerg er indenfor deres sportsgrene indvalgt i udvalg på landsplan. Formanden sagde endvidere: "Vi må og skal være med til at udbrede tanken for vort arbejde, særligt når vi har så gode forhold at arbejde under her i Aalborg. Det kan simpelthen ikke gøres bedre, og vi er da også misundt over det ganske land. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle kommunale myndigheder for al den støtte, man har ydet foreningen i det afgående år."

Idet formanden nævnte Åbent-Hus arrangementet i Vadumhallen 8/11-76 sagde han: "Vi finder det rigtigt, at være "åbne" overfor andre handicappede, og det kan vi kun gøre ved at invitere dem indenfor. Vi vil derfor naturligt på et senere tidspunkt gentage dette arrangement."

Formanden sluttede beretningen med ordene:

"Enighed og sammenhold er to faktorer, der er nødvendige for at opnå et resultat. Begge disse faktorer mener jeg, vi har opnået i vor forening. Hvis vi fortsat vil eje de to ting, vil vores forening ikke lide nød i fremtiden. Lad os alle stå sammen om dette."

Dirigenten Knud Erik Nielsen fortsatte ifølge dagsordenen. Regnskabstallene blev forelagt af kassereren, Egon Christensen, og viste et driftsunderskud på kr. 964,38 - p.g.a. stort indkøb af materiel.

Et forslag om nye klubdragter til Boccia-holdene noterede bestyrelsen sig.

Herefter afstemning med valg:

Kasserer Egon Christensen samt revisorerne Marie Roed og Elna Hansen blev enstemmigt genvalgt.

Bestyrelsen ser nu således ud:

Bagest f.v.:

Inger K.
Ekman, 1.
suppleant,
Sven Sørensen,
E. Hamann,
Heine Østergaard,
Egon Christensen.

Forrest f.v.: Frode Laustsen, 2. suppleant, Harry Henriksen, formand, Frits Kjelds og Ellen Nielsen.

Under "eventuelt" udspandt der sig en længere debat om pårørendes tilstedeværelse under aktiviteterne, og om Åbent-Hus arrangementet i Vadum. Mange benyttede her lejligheden til at udtale sig for eller imod.

Anny Olsen.

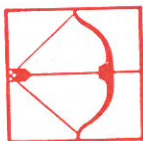
Bordtennis - Vejen til medaljerne.

De fire bordtennisspillere: John og Hasse (1.hold) og Jan og Karsten (2.hold) gik uden nederlag til tops i turneringen. Der var således medaljer i sigte allerede før sidste spilledag i Aarhus. Denne dag blev en dejlig dag for os alle, idet John og Hasse vandt B-rækken, og Jan og Karsten blev nr. 2. Da Jan og Karsten ikke er handicappede, stillede de op uden for konkurrencen. Men præstationerne er alligevel meget fine. Til lykke med resultaterne og medaljerne.

Frits.

Lavia Odense vandt A-rækken.

Personlig rekord og klubrekord

blev sat i Aarhus 6/3 i buskydning af JØRGEN IB med 406 points - flot.

Bueskytterne er nu færdige med korrespondanceskydningen, og der er atter plads om mandagen. Nye skytter optages gerne.

Riffelskydningen må holde en pause, fordi der skal bygges om i Vadumhallen i sommer. Men Egon regner med, at der før lukningen kan afholdes en konkurrenceskydning over nogle mandage.

Badminton - på vej.....

Da der hver lørdag står en ledig gymnastiksal på Sønderbroskolen, foruden den, der spilles volleyball i, startede vi 12/3 på BADMINTON. Det gik så

godt, at vi har besluttet at fortsætte - også for handicappede i kørestole. Ketchere og bolde haves - så mød frejdigt op lørdag kl. 10.

Anny.

NYT fra kredsen:

Kreds 1 under Dansk Handicap Idræts- Forbund, der dækker Nordjyllands, Viborg, Aarhus og Ringkøbing amter har afholdt kredsrepræsentantskabsmøde hos Humørklubben i Herning. Her diskuteredes kredsens arbejde fremover og mulighederne for stævner og nye klubber. Man diskuterede også svømmereglerne, som flere repræsentanter anså for at være hæmmende for de handicappedes lyst til at deltage i stævner.

Genvalgt som formand blev Grethe Henriksen, I.H.Aalborg. Nyvalgt til bestyrelsen blev Anny Olsen, I.H.Aalborg.

Bestyrelsen har til opgave

at samle alle klubber i kredsen om et idrætsligt arbejde.

at vejlede klubber i økonomiske og organisatoriske anliggender.

at oplyse om handicap-idræt.

at være initiativtagere til - eller være behjælpelige med at oprette nye klubber.

Anny.

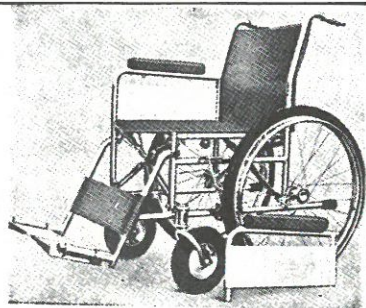
HEA - ALBRECHT

KØRESTOLE

Mange indstillingsmuligheder.
Demonstreres gerne i Deres hjem
eller vi sender brochure.

STORT UDVALG I SVAGFØRE UDSKYR.

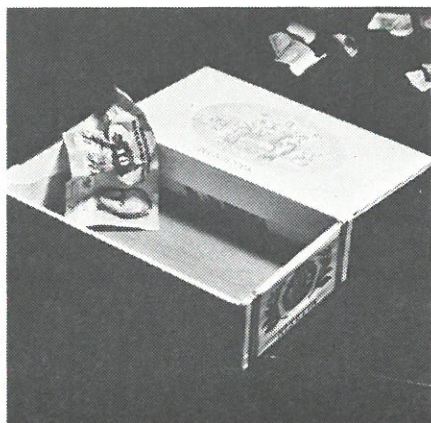

Henvend Dem trygt til bandagisten Østeraagade 3.

C. MÆRSK-ANDERSENS EFTFR. ^AS

Aalborg - telf. 08 - 12 24 88.

BLADFONDEN.

"Det var så'en et godt blad, vi fik sidste gang", sagde KNUD og trykkede en af de her krøllede lommetiere i min hånd.....

BM's lommetier, det var virkelig en rigtig gammel og krøllet én, er sat ind i min scrapbog, for den har gjort så megen lykke i I.H. at den fortjener at blive bevaret for eftertiden. Det er min grund til, at

jeg erstatter den med en anden tier.....Ike. ---

Vi har fået mange helt spontane bidrag, og alle med en eller anden sjov begrundelse.

En af de gode var KH, der sagde, at hun da nok forstod en hentydning i omklædningsrummet forleden, så her var altså en af de krøllede lommetiere, som jeg samlede på. Jeg skulle bare ikke skrive noget om det. Men det er det jo ikke nemt at lade være med, for vi er jo så glade for alle de bidrag, vi får, og for den interesse der er for BLADFONDEN og dermed for KONDIPOSTEN.

Festlig er også et pilleglas med 15 kr. fra A.K.K. Altså både papir og metal. På etiketten uden på pilleglasset står: "ENERGI HENTER JEG I VADUMHALLEN'S SVØMMEBASSIN.

SLANTERNE GIVES TIL KONDIPOSTEN.".....

MIE opdagede at hendes BENT, som ofte arbejder i Norge, havde overset noget norsk småral i bunden af tasken, og det gav BLADFONDEN og dermed KONDIPOSTEN 8 kr. og 22 øre...

Vore søde, flinke, rare og hjælpsomme piger i omklædningen blev så glade for, at der, selvom det var fastelavns mandag, ikke var nogen af os, der havde sure masker på. Det skulle fejres med et bidrag til KONDIPOSTEN's BLADFOND:

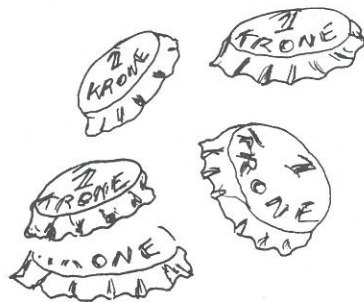
31 kr. og 30 øre.....

VOLLEYBALLSPILLERNE har sendt
en check lydende på 50 kr....

KRONER HALVTREDS.

Samt følgende begrundelse:

Volleyballspillerne yder hermed
et bidrag til KONDIPOSTEN, da vi
synes umådelig godt om bladet og
samtidig har en enorm tørst, der
må slukkes med sodavand. Det er
en del af overskuddet fra sodavands-
salget til volleyballtræningen, der gives
til det udmærkede blad med de mange gode billeder
og oplysninger. En anden god ting er, at man kan få sin
mening igennem, så alle medlemmer kan se den, hvis man er
for genert til at sige den højt. Vi håber, der er andre,
der vil dele mening med os, og måske yde et lille bidrag.

VOLLEYBALLSPILLERNE.....

Ved redaktionsmødet tømte ERLING sin pung, 11 kr. og 15 øre
for at få lov til at se TV-fodbold. -- og så kunne der ikke
blive til morgenkryddere i 2 dage, regnede familien ud.....

Fru NEUMANN havde glemt både lommebøger og motivering, men
ELLEN, den gode sjæl, lånte hende gerne tieren. Motiverin-
gen derimod måtte vi have til gode.....

BLADFONDEN har til dette nummer
af KONDIPOSTEN modtaget

135 kr. og 67 øre.

TAK til alle giverne.
.....

VIGTIG MEDDELELSE:

Støt
Vore
Annoncører
De
Støtter
Os.....

H E R E R V I : .....

.....

SVØMNING	VADUMHALLEN	mandag	15-20
	VADUMHALLEN	tirsdag	20-21.30
		psykisk hæmmede	
	GL.LINDHOLM SKOLE	onsdag	14.45-16.45
		psykisk hæmmede børn	
	SOFIENDALSKOLEN	torsdag	21-22
	spørg efter	KARIN HØJBJERG	
	eller	HENNING PEDERSEN	
VOLLEYBALL	SOFIENDALSKOLEN	torsdag	19-21
	SØNDERBROSKOLEN	lørdag	10-13
	spørg efter	FRITS KJELDS	
BOCCIA	VADUMHALLEN	mandag	18-20
	SOFIENDALSKOLEN	torsdag	17-19
	spørg efter	GRETHE HENRIKSEN	
RIFFELSKYDNING	VADUMHALLEN	mandag	19-21
	spørg efter	EGON ANDERSEN	
BUESKYDNING	VADUMHALLEN	mandag	18-20
	spørg efter	JØRGEN IB	
	eller	ERLING OLSEN	
BORDTENNIS	VADUMHALLEN	mandag	19-21
	SOFIENDALSKOLEN	torsdag	17-21
	spørg efter	FORMANDEN.	

UDGIVER: Idrætsforeningen for Handicappede i Aalborg,
v/formand Harry Henriksen, Liselund 6,
9000 Aalborg. Tlf. 13 21 57.

KASSERER: Egon Christensen, Kaalunds Vej 19,
9000 Aalborg. Tlf. 13 01 49.

REDAKTION: Anny og Erling Olsen, Voerbjergvej 18,
9400 Nørresundby. Tlf. 17 78 61.
Inger K. Ekmann, C. Th. Zahles Vej 1,
9210 Aalborg. SØ. Tlf. 14 14 37.